

"Danstere"

et halvugentlig Næbheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika
udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Stair, Nebr.
"Danstere" udkommer hver Tirsdag og Fredag
Pris pr. Aargang
De forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00
Bladet betales i Forud.
Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Stair, Nebr.
Redaktør: A. M. Andersen.
Alle Bidrag til "Danstere"s Redaktion: Afhandlinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret:
A. M. Andersen, Stair, Nebr.

Entered at Stair Postoffice as second class matter.
Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Unglæmsligheder ved Medtagelse af Næbheds- og Oplysningsbladet, bedes man klage til det hellige Postvæsen. Stulde det ikke hjælpe, bedes man henvende sig til "Danstere"s Kontor.

Naar Næbheds- og Oplysningsbladet, der udkommer i Stair, enten for at se hos dem eller for at faa Oplysning om det anventer, bedes de altid omraale, at de faa henvendelse til dette Blad. Det vil vare til gensidig Nytte.

Følge Telegram fra Berlin oplyser Prof. Adolph Garnach, at en atheniensisk Professor i et Meterton Kloster har fundet et Manuskript, som indeholder 14 Kapitler af Johannes' Aabenbaring med en Kommentar, som Prof. Garnach tror er den, der af Kirkefaderen Origenes findes i hans Kommentar over Mathæus' Evangelium.

Portugisiske Præster lider Nød. Fra Bodajoz, Spanien, medles under 25. ds., at kun 2,000 af de 8,000 katolske Præster i Portugal har taget imod Understøttelse af Regeringen. De øvrige 6,000 Præster er uden Ekstremmidler og befinder sig i den yderste fattigdom. Patriarken i Lissabon har bedt Vatikanet om Hjælp, og Baven skal have lovet at give \$500,000 til Hjælp for de trængende Præster.

Paa Grund af iværksat Helbred og nedbrudte Nerver er Pastor C. C. Kloth, Keenah, Wis., paa en tre Maaneders Ferierejse til Europa. Menigheden bærer hans Rejseudgifter og giver ham hans Ven, og Past. J. N. Fersild iholder Afancen, mens Pastor Kloth er borte. Vi bevidner Past. Kloth og hans Familie vor Medfølelse. Sid Ferierejse maa hjælpe til at genopbygge hans nedbrudte Helbred!

Efter 15 Oktober vil Pastor R. P. J. Nielsen's Næbheds- og Oplysningsblad, Calif. som holdt sin Afledningsprædiken i Oshkosh, Wis., den 24. Sept., og siden har han afslagt Besøg i sit Hjem ved Cedar Falls, Ia. Vi ønsker Past. Nielsen Lykke og rig Belsignelse fra Menighedens Herre i hans nye Virksomhed.

Præsidentalefter om Sjællands nye Bisdom.

Bladet "Aabenhang" skriver: "Der er ingen Tvivl om, at Kultusminister Appel til sine kirkelige Reformplaner vil faa en kraftig Støtte i Sjællands nye Bisdom. De synes begge at være Mænd, der paa den ene Side har en fast Villie til at gennemføre betydelige Reformere, men paa den anden Side faa megen Aerkelighed til det gamle, saa alt, hvad der af dette kan bevares, og saa vil blive det."

"Social-Demokraten" skriver: "Provit Othenfeld er nærmest Grundtvigianer. Han er Formand for Præsteforeningen og stattede i Fjor Appel under de kirkelige Loves Behandling. I politisk Henseende er han fristillet og har ved flere Lejligheder udstyrt Sympati for Socialdemokratiet."

"Politiken" formoder, at Dr. Appels paatænkte Forslag om Uændringer i Præstefolket vil gaa ud paa "resolut at stryge Befolkningsstatistikkerne" og udtaler: "Forhaabentlig vil ogsaa den nye Bisdom, der er en praktisk Mand med Sans for Kærlighedsregning, forstaa, at dette er den eneste Vej, der ikke fa-

rer ind i Sælshed og Uklarhed, og som fører bort fra den Uredelighed, der altfor længe har raadet inden for Kirken."
"Bort Land" skriver: "Den nye Bisdom staa uden for Partierne. Hans Arbejde har i 18 Aar ligget i Arbejdet for den københavnske Kirke, og han har paa Frederiksberg rejst to Kirker, Lucas- og Solbjerg-Kirken. Selv lægger Bisdom Othenfeld Vægt paa, at han stødte er gaaet sine egne Veje."
Som Personlighed er Bisdom Othenfeld meget jævn og ligetil. Han vil sikkert med den Energi, han har udstyrt som Administrator, gaa ind til sin nye, betydningsfulde Virksomhed med Lyft til at bringe Orden i den Forvirring, som i den sidste Tid har raadet i de kirkelige Forhold."

"Verlingske Tidende" slutter en Artikel om den nye Bisdom med at udtale, at Bisdom Othenfeld vil blive vanskelig stillet paa eet Punkt, men der er han utvivlsomt i Kontakt med Kirkefolk og med sine nye Kolleger paa Bispestolen. Det er i den Aften-Mæssige Sag, at faa denne Sag lykkelig ordnet — som bekendt er den "stillet i Vero" —, ja, således, at han ikke alene afværger den Katastrofe, der truer Kirken ved Bisdom Othenfelds mulige Fratræden") men faaledes, at han afværger den langt større Katastrofe, at vor Folkekirkes Prædikestole gøres til Salgstingler eller Nationalist eller Unitar, det vil være en Bæst, men en nødvendig og værdig Opgave for den nye Bisdom."

Udkast af Livets Tegnebog.

"Udkast af Livets Tegnebog." (Af X.)
"Alle i jorden ser man det sagt om Mænd, der paa en eller anden Maade er bleven berømt, at de er 'udspringne af Folkets Midte.' Dette betyder formodentlig noget godt og attraktivt. Men derved kommer man til at tænke paa den Ting andet Led: Kan der saa nemlig ogsaa være Tale om Mænd, der udspringer i Udkanten af deres Folk."

Den navnkundige Vækker D. L. Moody stod en Dag og skuede ud over det Bygningskompleks, der havde rejst sig under hans Genis Indflydelse ved Northfield, Mass. Der var begyndt at forme sig Tænkere i hans Hoved om, at denne hans kristelige Skole i Grunden trængte haardt til nok en større Bygning. Moody var en hjertevarm Kristian — men praktisk Amerikaner ikke mindre. En aldeles praktisk Ide hagede sig fast i hans Sind. Derhjemme ligger denne lille Høj. Der bølger den nye Bygning opføres. Pengene dertil mangler jeg ganske vist, men, hvem ved — lad os engang se, om vi ikke kan faa dem til os. Jeg vil sige: Lad os kalde denne Høj Kristians Høj. Han tvøvede ikke med at bekendtgøre det nye Navn for Bøfften. Men selvfølgelig kunde hans Venner jo nok lide at faa nærmere Oplysning om Sammenhængen. "Ja, forklarede han da, jeg kalder den Kristians Høj, fordi jeg haaber og venter, at en eller anden Rigmand skal føle sig fristet til der at opføre den Bygning, vi trænger til."

Dg ganske rigtig! Saaledes gik det. "Og nu rette vedkommende stelte sig fristet til at nævne en eller anden lille Bakke i Nærheden af Blair-Stolen med dette moody'ske Navn — hoo ved, om ikke virkelig en af vore belysninge Landsmænd (eller flere i Forening) kunde føle sig fristet til der at opføre et Alidderdomshjem, som vor Kirke da vistelig trænger til."

Sid det skete! Dg gid vedkommende saa ogsaa faldt i denne Kristelse!

Menneskeslægten er i en vis Forstand en samende Slægt. Enslighederne famler fælles. Indianerne famlede fælles. Skolene. Indbarerne famle Pandekaller (af de Svin, de har sat til Livs). Hinduerne famle Anbefalingsvidnesbrev. Danstere famle... *) Rigtigst derom er senere dementeret af Bisdom Othenfeld selv. Red.

ne — dem derhjemme naturligtvis — famler Sladderhistorier; medens derimod Amerikanerne famler, spondulics."
Det gamle Udtryk om "sine fulde fem" befinder i Grunden baade noget og ingenting. Man kan faaledes meget godt være normal baade paa Syn, Hørelse, Lugt, Smag og Følelse — og endda have en Strme løs. Altså er man ved sine fulde fem og er alligevel ikke "ved sine fulde fem". "Lidt fornyet er vi jo alle sammen", sagde engang en Mand. "Vi har alle i hvert Fald een siks Ide, og den, der tror sig ingen at have, har to: først den oprindelige og dernæst den, at han mener ingen at have."

Engang i Sommer holdt en Kattolisk Tale i Chicago. Han gik til Jelts mod "den saafaldte Reformation" og da navnlig mod Luther. Luther trængte, sagde han, selv til Reformation mere end nogen anden. Dg havde han bare givet sig Tid, skulde Reformationen nok være kommen fra "Kirken" selv. Da vilde Luther have haft Anledning til at blive virkelig og grundig reformeret. Som om Pavestolen nogen Sinde har reformeret sig, uden den har været ligefrem piffet til det!

Men for øvrigt er det jo sandt — om end paa en anden Maade, end sin Pavestol vil have det forstaaet — at Luther trængte til Reformation, og mere end de andre just derved, at han saa sin Trang, hvad jo setop ikke var Tilfældet med de øvrige, eller dog kun ganske faa. Derfor kunde han hjælpes fra oven. Dg derfor naaede han til Kristendommens Frihed. — Luthers Stilling minder om hin Kvinde — ja, det hænger saadan sammen: En Præst var til Møde et fremmed Sted. "Har De nogle troende Mennesker i Deres Menighed?" spurgte han Stedets Præst. — "Ja, ved De hvad, jeg er nær ved at tro, at jeg har en hellig Menighed, for der er kun een enlig Kvinde ud af hele Flokken, som siger sig at være en Synder."

Saa dan omtrent var Luther jo ogsaa bestid.
Vigselom der knækkedes flere Forfølgere ved at faa forbi efter Misset ved at forke Reg, ja, således vil der mange Prædike mere Ammunition paa længt afsløde Fartøer og Tøfser end paa dem, der i Samtiden er hvilevende og i fuld Virksomhed i Tilhørernes egne Hjertter. Er det ikke uomtvisteligt?

I Vogen "Darboere" fortælles om en Fisker, som forud havde været fjendit indet mod Pastor Moe, og som dengang jntes, at Moe var saadan et grimt Menneske. Efter Moe's Bortrejse blev Fiskeren omvendt, og da Moe engang kom der til et Møde, siger Fiskeren, at han blev dog saa glad ved at se sin gamle Præst, for nu jntes han, at Moe var bleven saa smuk.

Og dog var Præstens Ansigt jo det samme, men nu saa Fiskeren Mændens Stenighed lysse gennem det hvide, uskyldige Træk, saa disse forvandlede sig til Lygthed med hans Afgang, der er den evige Stenighed. "Har du lagt Mærke til, at naar eet af dine Børn derude under Lege træffer til at falde og staa sig, eller paa anden Maade stoder sig, og da bryder ud i Graad og Klage, ved du sjældent, hvor slemt det er. Det skønner du af Klagen."

Barnet kan imellemstunder være smart nok til over en Bagatel at hyle og jamre i de høiere Ottaver, men Klagefarten er ikke af den ægte Kaliber. — Er der derimod Tale om virkelig Nød, ja, fa da er der i Klagehøden et vist noget, som rører ved dit Hjerte, og da er du ikke sen at komme dit Barn til Hjælp. Kunde vi snkke os en bedre Illustration paa vort Børneforhold til Faderen histoppe!

Na, han agter paa Klagen i vor Bøn — vær vis paa det. Dg naar det i Skriften hedder: "I bede og faar ikke, fordi I bede ilde" — mon det da ikke netop er Ligen: vor Fader hører slet ikke efter saadanne Bønner, fordi

han godt ved, det ikke er os ret meget om at gøre.
Men har Bønnen den ægte Klang, o, hvor er det stort at vide det! da rører den ved vor Faders Hjerte, og da iler han os til Hjælp.

Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

1861 — 13. September — 1911. (Efter Kristeligt Dagblad af 13. Sept.)

"Paa dit Ord, Herre!" sagde Fiskeren ved Genæret, da Herren faldte ham ud paa Døbet. Paa Herren's Ord fangede han det store Drat. Mange Aar gik, da udstøede han atter Garnet paa Herren's Ord, og 3000 Mennesker blev vundne for Herren.

Det var under det Væsen, at "Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark" blev stiftet den 13. September i Stenille, over Evangeliet om Petersjifedrat prædikende Bish. Veef paa Stiftelsesdagen.
Det var ogsaa Læsten for den nuværende Formands Prædiken, da han talte i Stenille Kirke den 28. Juni. "Naar vi gaa paa Herren's Ord, siger vi ikke: Hvad kan det nytte? eller undskylder os med, at vi har arbejdet forgæves, saa bliver vi jante, urokelige, altid rigt i Herren's Gerning, vidende, at vort Arbejde ikke er forgæves i Herren, og saa tilegner vi os Jesu Ord til Natanael: "Du skal se større Ting, end du hidtil har set!"

"Paa dit Ord, Herre!" er Indskriften paa Indre-Missions Korsbanner. Under det Banner er Indre-Missions Sendebud gaaet frem som Menneskesjeler gennem 50 Aar. Ved Herren's Ord er Mennesker vakte op, der før i Synden døde hen, ved det Ord er de helliges Hjertter blev styrkede, ved det Ord er de førte frem ad Livets Vej, det Ord har været Tusinders Aav og Staa, naar de gik med genne Dødsfjergens Dal. Alle andre Staae brydede som Rorfløppe, men Herren's Ord slog aldrig fejl.

Til det Banner er Sejren, Frelsen og Styrken knyttet ogsaa i Fremtiden. Det er ikke for intet, at der setop ved den Tid, Indre-Mission fejrer sit 50 Aars Jubilæum, har lgt et Signal om at vogte "den samme, ketroede Staf" (2. Tim. 1), det Ord, som er "dyre bundet" ved Guds trofaste Vidnesbød. Det var ikke for intet, at den Mand, der som faa andre havde Bagterens Nje til at se fremrykkende Farer, lige til det sidste formandede Indre-Missions Venner til at staa paa Bagt over for alt, hvad der vilde røve dem Herren's Ord.

Vi har ikke noget bedre Znise for Indre-Mission paa dens Fødselsdag, end dette, at det gamle Væsen: "Paa dit Ord, Herre!" maa vedblive at være dets Væsen i de kommende Tider.

Vi vil minde om, hvad Pastor Hibiger udtalte ved Mødet i Stenille den 28. Juni:

"Gold fast paa det, du har i din helle ubefkaarne Bibel."
"I alt det onde, hvormed Djevelen i vor Tid truer Væst her i Danmark, er vel intet saa farligt som den moderne, vantro Bibelkritik. Al hndre Trængsel og Forskjælfelse er jo i Grunden ret beset intet imod den. Thi kan det lykkes Satan at udmarve Guds Folks Tro ved Tvivl paa Ordet, saa falder det helle. Man skal ikke fave den Gven af, man selv sidder paa. Dg man skal ikke lade sig de Vaaben faa ud af Haanden, som er de eneste, hvormed vi kan afslaa Satans 'nedige Anløb. Lad os kun prøve paa "at elske Kritikken ud" af dem af vore Venner, der er bleven befængte med den; men lad os aldrig selv vige en Tomme fra Ordets Klippegrund."

Ikke for intet er det vel at agte, at vor Fader i Indre-Mission, Wilhelm Veef, endnu paa sit Dødsleje paa det indfandt sig advarede imod Bibelkritikken som noget, der stammede fra Djevelen. Det laa ham lige saa stærkt paa Sinde som det at formane os til at være den indre Mission tro."

Det er ikke uden Interesse at læse de Ord, som Ragemissionær

S. A. Ellerbæk talte ved Hilerødsmødet i Sommer.
Han talte om de Aar, vor Tids Missionsopgaver stilledes til den danske Missions Menighed.
Blandt disse nævnte han "Tryghed over for Herren's Ord".
"Hvor har det glædet mig ved dette Møde at se de Mænd, der er staaet frem iblandt os, og se den Tro og den Frimodighed, hvormed de har raft Ordet ud — der var ingen Tvivl hos dem om, at det var noget, der var værdt at tilbyde Mennesker at bygge deres evige Frelse paa."
For en Missionær derude er det umuligt at undvære den Tryghedsfølelse.
Naar vi forfynder Herren's Ord, maa vi gøre det med en trog Følelse af, at det er landfarbig Tale, at det er et Ord, hvorpaa de kan bygge, der skal forlade deres Slægt og deres Faders Hus og blive en Spot for deres Landsmænd.
Gud forbyde, at det nogen Sinde skulde ske, at en Missionær i sit Hjerte fik nogen som helst Tvivl om, at Skrifternes Evangelium er Herren's sande Ord, og Gud forbyde, at de Skriffter skulde finde Vej derud, som rokker ved Tilliden til Herren's Ord. Det vilde være det samme som at staa Sværdet ud af Saanden os."

Nei, hverken den danske Sednmission eller den danske Indre-Mission vil lade sig Sværdet flla ud af Saanden eller Liste ud af Saanden; deres Sendebud, Præster og Ragsfolk, vil blive ved at hvinge Mændens Sværd under Korsets Mærke; de siger om det Sværd, som David sagde om Sværdet i Robe: "Der er ikke noget som det."

"Ja, drages det, saa flammer det, Den gamle Fjende" rammer det, De nye Fjender vilde.
D, lad din Mand bevinge det, o, læt os fmaa at hvinge det, Til Hjertter bliver stille!"

Red Mødet i Stenille 28. Juni 1911.

Der lyder Naab igennem Ratten forte, Mens Stormen over Havet jarer hen, Derude, hvor saa mangen Sjæl blev borte Dg aldrig mere naad hjem igen. Der lyder som fra Sjæle stedt i Vaade i Vølgebruset over Livets Sj, Dg intet uden Herren's Redningsbaade Kan frelse disse Stafler fra at dø.

Dg Naabet hørt af en hellig Stare, Som frelstes af Guds lille Redningskor, Den Gang de selv var stedt i Nød og Fare, Dg Skibet drev for Stormen uden Kor. Dg selv om Vaaden kun var ganske liden, Den første Redningsbaad de fandte ud, Saa er den bleven meget større siden, Det mindes vi i Dag med Tak til Gud.

Vi mindes dem, der turde gribe Kæren, Da kun der var saa faa, der vilde med, Naar Herren's unge Mandfak, frisk som Baaren, Iggennem Braad og Vrangling gled af Sted. Vi mindes hver, der stod ved Jesu Fæner, Dg bragte de forkljste Frelsesbud, Ja, alle fare, gamle Veteraner, Der midt i Kroens Strid gif hjem til Gud.

Men blandt de "gamle" jærlig en, der findes, Som her en Aune vi maa risse ind, Dg naar hans Navn ved Fjsten her vi mindes, Vi mærker vist, det brænder paa vor Kind. Thi han var mer end Hødding, Præst og Leder, Han var en trofast Ven i stort og fmaa, Ja, han var mere — han var alle Stæder, Dg alt — han jiger selv — "af Naade blot".

Saa fejrer vi Missionsens Jubilæum, Med Tak for Naaden gennem femti Aar, Dg lynger Gud et jublende "Te deum" For al den Naade, hvori end vi staa. Dg saa vi beder: Herre — om du vilde — Belsign i Tiden frem dit Redningskor. Belsign det med en Strøm fra Livets Ailde, En Strøm af Naade, herlig, ny og stor.
R. P. Madsen.

Bekendtgørelser.

Missionsmøde
holdes, om Gud vil i St. Peders Menighed ved Botter, Nebr. fra 16.—18. Oktober hvortil Venner færligt indbydes.
C. S. Schmidt.

Missionsmøde
affholdes, om Gud vil, i Ebenezer Menighed, Audubon, Ia., den 8.—10. Oktober.
Santaleemne Søndag Eftermiddag: "Værd dig til at møde din Gud". Mandag Eftermiddag: "Det er Guds Villie eders Selligørelse". Tirsdag Eftermiddag: "Vi jøge at vinde Mennesker".
En venlig Indbydelse til alle.
Paa Menighedens Vegne
C. B. Christianien.

Missionsmøde.
affholdes, om Gud vil, i Kenosha, Wis., 5.—8. Oktober. Venlig Indbydelse.
A. S. Nielsen.

Missionsmøde.
Om Gud vil affholdes der Missionsmøde i Bethania Menighed, Verona, Nebraska, fra 13. til 15. Oktober. Hjertelig Indbydelse udfendes herved til alle, som vil geite Menighedens i de Dage. Væsende, som kommer med Toget, bedes medde deres Antomst i Tide til A. P. Simonen, Verona, Nebr.
Paa Menighedens Vegne.
L. Jensen, Aulfin, Nebr.

Eben-Ezers Marsfest.
Det meddeles herved nære og fjerne Venner, at Marsfesten, der var bestemt til Dagene fra 22.—24. September, paa Grund af Past. G. V. Christianiens Sygdom er udjat til 14. og 15. Okt.
Det bliver i Aar noget sent med Fjsten, men kom alligevel saa mange som kan.
J. Madsen.

(Fortættes paa Side 8.)

MISSIONHOTELLET,
Løngangstræde 27, København
anbefaler sig til hjemvendende Amerikanere, der for kortere eller længer Tid vil opholde sig i Hovedstaden.
Hyggelige Værelser. — Rimelige Priser.
Ingen Drikkepenge.
HANS BOISEN.